

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytözedékben.

Ismét a sztrájk után.

Végre-valahára ideje volna már, hogy tartós legyen az a béke, mely a munkaadók és munkások között tegnap ismét létrejött. Mi ugyan most sem hisszük, hogy a kérdés végleges megoldást nyert, az idén már többször megújult haretől azonban a tavasz előtt alig tarthatunk. Hogy a tavaszi rémképet látjuk magunk előtt, ez nem ok nélkül való bal-hiedelem. Sem a munkaadókban, sem a munkásokban, de még a hatóságban sem találtuk meg a lefolyt 20 napos sztrájk folyamán azt az értelmi garanciát, mely nélkül pedig állandó, tartós békét, avagy egy-egy harcnak gyors lefolyását el sem képzelhetjük.

A munkaadók és munkások bármely vitás esetben higgadt megfontolás nélkül, álláspontjuk mellett való makacs kitartással mindaddig fel nem adják a harcot, míg a helyzet kényszerűsége — talán a harc eredménytelensége esetén is — oly befolyást nem gyakorol rájuk, melynek parancsoló hatalma elől el nem zárkozhatnak. Láttuk ezt a jelen esetben is, a midőn a munkaadókat egyöntetű eljárásra már csak a munkás kéznek kényszerült szükségessége bírta; a munkásokat pedig a jelen körülmények között nagyrészt helyes alappal nem bíró követeléseikben engedékenységre a kiáltó nyomor, a kenyér hiá-

nya és szükségessége kényszerítették. Az ipartestület, sőt helyesebben az iparhatóság pedig az ipartestületi intézménnyel az eddigi tapasztalatok, főleg pedig a jelen sztrájk tanúsága szerint nem felelt meg városunkban a hozzáfűzött raményeknek s a most már elavult ipartörvény intenciójának, a mennyiben az ipartörvény revíziója érdekében komoly lépést eddig nem tett; a kézműves iparosok és segédek művelődési fokának és önrészetének emelésére, az iparosok érdekeinek hatályosabb képviselésére s az iparosok, jelesül a munkaadók és munkások közti egyetértés fenntartása érdekében hathatósabb, célhoz vezető eszközököt soha sem felyamodott.

Ezen okokra vezettem vissza a sztrájkot, ezzel tudom megmagyarázni a hosszan tartó sztrájkot is és ha nem hagyom figyelmen kívül, hogy nálunk maga a társadalom sem törődik a munkás ifjúsággal, annak lelki nevelésével, szellemi tudatának helyes irányításával, vallásosságával: azt hiszem, rámutattam mindazon dologra, a melyek az elégedetlenségnek melegágyát képezik.

A munkaadók és munkások magatartása nap-nap után szemünk előtt állt, láttuk s legjobb belátásunk szerint éltünk esetről-esetre a jóindulatunk kritika jogával. A mi azonban tegnap jutott tudomásunkra, azt hinni sem mertük volna.

Tegnap d. u. 5 órakor a városház nagytermében Reé István főkapitány elnökle mellett az építő iparosok szakosztályi ülést tartottak. Say Ferenc építész, ipartestületi elnök, ez esetben mint a szakosztály tagja személyes ügyben kért szót. A hírlapok egyöntetű támadásával szemben védi magát, igazságot keres s s elégtételt kíván. Kijelenti, hogy eddig a szakosztály a sztrájk folyamán egyetlen egyszer sem tartott szabályszerűen publikált, hivatalos ülést, tehát ő a munkaidőre vonatkozólag sehol semmiféle illetékes helyen nem is jelenthette ki, hogy a 10 órai munkaidőt a 10 és fél órai helyett el nem fogadja.

Reé főkapitány, mint elnök, megerősítette ezt a kijelentést, Péntes Imre pedig elismerte ugyan, hogy — noha többed magával kérte — szabályszerűen egybehívott szakosztályi ülés nem tartatott, az építő iparosok értekezletén azonban Say Ferenc a 10 órai munkaidő ellen foglalt, esetleg hallhatagon állást s így a mit a hírlapok irtak, az igaz, rektifikációra tehát szükség nincs.

Én most ily kijelentések után elfogodom, mert hisz nincs okom kételkedni, hogy a sztrájk folyamán nem tartatott szabályszerűen egybehívott szakosztályi ülés. Ez az egyszerű igazság, de ez a szomorú igazság is! Mert ha az ipartestület, illetve iparhatóság komoly tudatában van köte-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

„Hazafiságból . . . .”

(Humoros komolyságok.)

Irtá: **Aggteleki (Ullein) Ferenc**

Tanügypolitikai perbe keveredtem az anyukommal. Ugyanis, mióta e megyének egy pár tanítója fizetésemelés fejében az „igazgatótanítói” címért erős mozgalmat fejt ki, azóta az én párom szenvedhetlenül ideges, zsörtölődő s mintha csak megvesztegettek volna az üvegkereskedők: tör, zúz, mint egy anarmiska, vagy petrolór. Mert — így okoskodik — hogy mi léssen az ő igazgatói hatalmával, ha jó magam is belessem az igazgatói dézsába?

Am kezdjük az elején!

A napokban meglátogatott egy uri ember, a ki mellékfoglalkozására nézve faiskola-felügyelő. Egyenesen Bezerédy küldi, hogy a helyi faiskola felügyeletének nyerjen meg.

— Nem vagyok szakember! — mondám ridegen.

— Hisz ön arról nevezetes, — hízeltget a faviszsgáló — hogy mindenhez ért.

— Ceczén és Alapon talál az ur „szakemberket” — válaszolám a parvenüt nevetéses göggyével — de bennem hiába keresi azt. Különben is jár-e vele egy kis apró pénz? Mert tetszik tudni, ma már nem él meg a magyar, nemesi előnévvel és szólamokkal.

— Biz az ily tiszteletbeli állásokkal nem jár díjazás uram; de minden díjazást felülmul azon tudat, hogy a hazának tettünk szolgálatot.

Erre a kijelentésre úgy kezdtem magamat érezni, mint a ki ki akar valakit dobni. Felforrt bennem a káposztalé. De hogy is ne? Mióta tanítói pálya van széles e hazán, fizetésjavítás helyett mindig a „hazafiság” elrongyolt köpenyét teríték reánk. Eljünk meg belőle! Mintha a tanító az Istennek az a különös anyagból gyurt valamije volna, a ki képesítve van arra, hogy a természetrendi törvények mellőzésével, a „hazafiság”-ból is meg tud élni?! Hát meddig tart még ez a gúny?

Nincs szellemi foglalkozás, mely több türelmet, odaadást, megfeszített munkásságot követelne, mint a jó tanító foglalkozása s nincs működési tér, melynek életre való hatása oly jelentőséggel bírna, mint a tanítóé, a ki neveli a népet, a nemzet zömét, magát a nemzetet, a míg szép hazánkban a baromfitenyésztéssel is foglalkozó magyar gavallérosan gondoskodik barmának államosított orvosával, addig saját gyermeke nevelőjének azt mondja, hogy „te vagy barátom a legönzetlenebb hazafi: élj meg belőle.”

Ezen s hasonló gondolatok, igazságok és Tisza Kálmán-féle „sz. meggyőződésék” úgy megtaszgálják bennem a puszkaporos hordót, hogy keserűségemben azonnal felkötöm magamat, ha attól nem tartok, hogy a világ ítelete „magasra törőnek” fog tartani, vagy, hogy Bali önhérsége iparkihágási címen perbe fog — halálom után.

— Miért vagdal ön szólamokat a fejemhez?

— kérdém Jupiteri szemöldökhányással. — Azt hiszi az ur, hogy a rongyos tarisznyát elviselteti velem szalonkábat, a bocskort pedig glace kesztyű helyett?

— És ön azt hiszi — válaszolá röviden — hogy hazafiságból ma már semmit sem tesznek? Lássá, én is hazafiságból lettem tanítóvá.

— Bocsásson meg uram! — válaszolám megszegyenülve — önnek igaza lehet, mert a ki zsidó létere annyira önzetlen, hogy a tanítói pályára adja magát, azt igazán hazafias szempontok vezérelhették. Az ilyen csak becsületes ember lehet.

Óh! — mondá ő szeliden — ne tessék értéken túl becsülni a dolgot. Nem minden zsidó tanító becsületes ember is egyszersmind. Van köztünk felkötni való huncut is. Pl. vannak, a kik husz évig tanítóskodnak, s ezen idő alatt 300 frt. bevallott nyugdíj-igény után fizetik az adót. A 21. évben új díjlevelet szerez, a melyben 1200—1500 frt. fizetés szerepel papíron, s miután a sz.-fejérvári kolerikus, de mégsem kolerikus eset óta az orvosi tudomány oly magas fokon áll, miszerint egyik másik tudós ural könnyen megállapítható, hogy a fülemben tüdőgümőkör van: az illető, az orvosi bizonyítvány csatolása mellett beadja nyugdíjaztatási kérvényét, s miután azt elfogadják: a tisztességes nyugdíj élvezete mellett, a legszebb férfii korban elmegy vigécknek. Nem tanít tovább. Így lopja meg a szegény, becsületes tanítók keserves öszszegyűjtött pénzecskéjét.

Fülugrottam dühömben. Ennyi huncutsá-

kit a török-bálinti dalárda a „Hymnus“-szal fogadott. Ezután *Valla József* átadta a községnek az épületet, mire *Fallenbüchel* József községi bíró a község nevében mondott köszönetet. Ezután *Weicher* Miklós plebánus mint községi képviselő üdvözölte a nemes szívű jötevőt és könnyekig megrható szép beszédben köszönte meg az adományt. Beszédje végén a közönség harsogó éljenzése közben lehullott a lepel *Valla* és nejeinek képeről, a melyet a község csináltatott. Ezután két kis leány lépett *Vallák* elé, akiknek egyike *Vallának* koszorút, másikika pedig *Vallánának* szép csokrot nyújtott át. Az ünnepély végén felhangzott a Szózat, mely után mindenki meghatva távozott az ünnepély színhelyéről. Este 7 órakor *Scheirich* János vendéglőjében 50 terítéki vascsora volt *Valla József* és családja tiszteletére.

— Életveszélyes párbajsebesülés. A híres lovagkori párviadalnak valósággal paródiája a jelenkor becslétreparáló duelluma *Kard* elé, pisztoly elé állnak derűborura s ha valamelyik ellenfél a harc-szintéren beleharap a fűbe, elvégzik a segédek a sablónos munkát: az úgy a lovgiasság szabálya szerint elintéztetett. Úgy játszanak az élettél, mint a szalmaszállal, garasos értéket tulajdonitanak önmaguknak. Nem a hősi lovag nemes elszántsága ez, hanem divatosan affektált érzékenykedés a feltűnési viszketeg szezessziós sallangjával. Szinte esztelen el-fajulása ez most már a becslélet felfogásának, mely olyankor tünik fel leginkább, ha egy-egy végzetes kimeneteli eset megdöbbenti az embereket. Ilyen a leg-utóbbi eset is.

Négy hirlapíró várta csütörtökön délelőtt *Simon* Sándor alkaptány előszobájában a rendőrségi híradást. Mint mindig, ez alkalommal is tréfával ütkél az időt. Az egyik a négy közül tréfásan jegyzi meg — a sztrájk-ügyről volt szó — *Fehér* Jenőhöz, a „Székesfehérvár és Vidéke“ munkatársához fordulva:

— Na kolléga ur, a „Székesfehérvár és Vidékét“ nagyon dicsérik, mert a sztrájkolók mellett foglal állást.

— Köszönöm a dicséretet — feleli

gény tele van hazafias vonatkozásokkal. Ezzel tartoztam hazámnak. De egy kis pénz is hajtott s ezzel tartoztam kis családomnak.

— De hisz fele sem kelt el!

— No, a mi megmaradt, — mondtam most már bosszankodva — azt is a hazának szentelem, ha boldogul vele.

— De én elvárom, megkövetelem tőled, hogy azt az állást betöltsd! Ezt végzésileg ki is mondom!

— En pedig fölebbezek.

— Nem ismerek fölöttem fórumot!

— En pedig ismerem!

— És az?

— A gyomrom. Azonnal tárgyalásba bocsájtkozom vele. Koplalni fogunk valamennyien hazafiságból. Így talán tovább kibírjuk. Ha egy hétig álljuk a sarat, akkor ám legyen: rudnak állok!

— Caesar! te győztél! — Mondá az asszony lehangoltan. — Megadom magam. *Hiszen sokan vagyunk és élünk kell.*

Megszólat benne az anya. Gyermekaire gondolt, kikért sokat szenvedett. Könybe lábadtak szemei és mindeniknek metszett egy karaj kenyeret.

— Avé Borbála! — rebegek honfitan ajkaim.

— Szegény apukom — mondtá keserűen a jó asszony — ne légy ingyen fajsokla-kezelő!

Fehér — azt azonban én átengedem a „Székesfehérvári Hirlap“-nak.

Erre *Knobel* Elemér tanító, a ki tues óráiban a „Székesfehérvári Hirlap“-nak dolgozik, minden indulat nélkül, nyugodt hangon közbeszól:

— Már megmondtam, hogy az én jelenlétemben a „Székesfehérvári Hirlap“-ot ne vegye az ajkára.

— Ezt maga nekem meg nem tilthatja — vágta vissza *Fehér*.

Erre felett *Knobel* sértőleg, mikor ismét nyugodt hangon így szolt:

— Hallgasson, ne szemtelenkedjék!

A most leirt párbeszéd után *Fehér* Jenő még csütörtökön *Pláner* Bódog és *Perl* Imre megbízottait küldte *Knobel*hez, a kik felük nevében magyarázatot, illetve elégtételt kértek. *Knobel* Elemér tegnap délelőtt nevezte meg megbízottait, nevezetesen *Ruff* Béla takarékpénztári tisztviselőt és *Pásztor* Sándor gyógyszerészt, a kik már az első tárgyalás alkalmával kijelentették, hogy megbizójuk a megtörténeteket sajnálja s azt kéri meg nem történetnek tekinteni. *Fehér* megbizottai ezt nem tartották elégségesnek, feltétlen bocsánatkérést kívántak. Erre *Knobel* nem volt hajlandó, mire a megbízottak fegyveres elégtételt kívántak. A segédek pisztoly-párbajban állapotok meg 30 lépés távolságról. Ma reggel 7 órára jöttek össze az ellenfelek a katonai lövölde mellett elterülő gyakorlótéren, hol a segédekön kívül jelen voltak: dr. *Frisch* Adolf, mint *Knobel* Elemér orvosa és dr. *Pataki* Armin *Fehér* Jenő mellett.

Ruff Béla lelépven a távolságot, még egyszer megkísérelték a békéltetést, majd az ellenfelek elfoglalták a sorsluzás után megállapított helyüket s az ugyanigy kisorsolt pisztolyok kézhez adása után *Pláner* Bódog vezetőség „Rajta“ kiáltása után csakhamar elhangzott a „Tűz“ jelszó s midőn négyet olvasott, *Fehér* Jenő lött, *Knobel* megtántorodott, s a következő pillanatban összeesett. Az orvosok nyombar konstatálták, hogy *Knobel* Elemér mellébe a hatodik és hetedik borda között hatolt be a lövedék a jobb oldalon s balról ugyancsak a mell előrésén jött ki s nevezettnek még balkarját is megütötte. A testben a lövedék pályája vérsutos.

Knobel Elemér nem vesztette el eszméletét. *Fehér* Jenő a történetek láttára kezét nyujtva e szavakkal fordult hozzá: — Bocsásson meg kedves *Knobel* úr, én nem akartam így!

Knobel erre alig hallható hangon felelt:

— Jól van, én löni nem akartam.

A súlyosan sebesültet az első segélynyújtás után a szent György kórházba szállították, a hol a sebet bekötötték s most a sebészeti osztály I. emeletén a 42. szobában fekszik életveszélyes sebével. A mint értesülünk, állapota lapunk zártaig állandóan egyforma, eszméletnél van, légzése igen nehézkes. Hogy a lövedék mely nemesebb szerveket érintett, teljes határozottsággal nem állapítható meg. Nagyon valószínű, hogy mindkét oldalán a tüdő-lebenyek vannak megsértve. Ez esetben a szenvedett sértés vezzélyes, de nem kizárólag halálos. Ha azonban a

gyomor felső részét is érintette a lövedék, úgy a katasztrófa alig kerülhető el.

Hogy teljes hűséggel referáljunk ez ügyben, megemlítjük, hogy *Fehér* Jenő hirlapíró *Simon* alkaptány ma reggel előzetes letartóztatásba helyezte s már ma délután 4 órakor a segédek és orvosok kihallgatása után *Sulyok* rendőrbiztosál átkísértette a vizsgálóbíróhoz. Az átszállítás bérkocsin történt. Az előzetes letartóztatás azért történt, mert *Fehér* az első isgalmak lecsillapítása végett hozzátartozóinak tanácsára *Enyingen* lakó szüleinek látogatására akart menni. Ezt tudtára adták a hatóságnak és *Simon* alkaptány szökéstől tartván a letartóztatást a vasuti állomáson fogatosította.

— **Vörösmarty emlékezete.** Mint minden évi ben, úgy az idén sem mulik el Szent Mihály napja a nélkül, hogy *Vörösmarty* Mihály, a költőkirály szobra koszoruzatlan maradjon. A déli vasuti munkások holnap, azaz vasárnap röjök le ezen hazafias kötelességüket s ünnepélyiük programja ez alkalommal a következő:

1. Hymnus — Erkelől. Énekli a dalárda.
2. Ünnepi beszéd — tartja Orbán Ferenc.
3. Szózat. — Egrestől, énekli a dalárda.
4. Az Élő szobor — *Vörösmarty*tól, szavalja *Hedrik* József.
5. Szentírárság-dal — *Lányi* Ernőtől, énekli a dalárda.
6. Végül Hymnus, előadja a zenekar.

A vasuti munkások a dalárda helyiségében (*Széchényi*-u. 3. sz. *Tremkő*-féle vendéglő) gyülekeznek s onnan vonulnak a *Vörösmarty*-szoborhoz.

Itt említtük meg, hogy a *Vörösmarty*-kör eddigi szokása szerint *Vörösmarty*-szobrárt *sztent* Mihály napja alkalmából az idén is megkoszoruzza.

— **Az Osztrák magyar bank kormányzója,** *lo* *vag* *Bilinski* a főtanácsnak budapesti ülése után a magyarországi főkéntzetek látogatására indul s valószínűleg a székesfehérvári főkéntzetet is meg fogja látogatni.

— **A vármegyei pénztárak államosítása.** Széll Kálmán miniszterelnök mint belügyminiszter, legutóbbi körlevélben értesítette a törvényhatóságokat, hogy a vármegyei pénztár személyzetének fizetését a jövő évtől kezdve már nem kell előírnyozniok, mert e részben az állami költségvetés már intézkedik. A költségvetés azonban kiegyenlítést nyer, mert az összeget, melyet az állami költségvetésben e cimen előírnyoznak, levonják abból a dotációból, melylyel az állam a vármegyék közigazgatási költségeihez hozzájárul.

— **Állatjárvány a megyében.** Igar községhez tartozó *Vám-pusztán* a szarvas-markák között a száj és körömfájás járványszerűleg lépett fel. Az alispán a pusztára és a szomszédos községekre zárlatot rendelt el. A szükséges óvintézkedések egyben megtétettek.

— **Névváltoztatás.** *Betschom* István moóri illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedélylyel „*Bánfi*“-ra változtatta.

— **Szüreti mulatság.** A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylet székesfehérvári fiókja 1902. évi szeptember hó 28-án özevény- és árva alapja javára saját helyiségében, (*Varga* István vendéglője, *Alsókirály-sor* 2. szám) zártkörű táncvigalommal egybekötött szüreti mulatságot rendez. Beléptidj: személyjegy 1 korona, családjegy 1 korona 60 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Felűfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A mulatság kedvezőlen időben is megtartatik.

20 hektóliter öreghegyi jó bor eladó. Tudakozódni lehet Stoltzenberger Ferencnél Olaj-utca 1.

Ügyvédi irodában, esetleg szolid üzletben állást keres egy jó írásu, négy polgári iskolát végzett nő. Cim a kiadóhivatalban.

Piaci árak:

1902. évi szeptember hó 27-én.

Buza	13.—14.—
Rozs	11.40—11.60.
Arpa	9.20—11.—
Zab	11.—11.40.
Tengeri	11.60—.—

A forgalom élénk.

Nyilatkozat.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Sziveskedjék jelen soraimnak becses lapjában helyt adni.

Több helyi lap, állítólag a munkások köréből vett értesítés alapján azt állítja, hogy az újból kitért sztrájknak az az oka, mintha én a munkaadóknak a 10 órás munkaidőre vonatkozó határozatát több munkaadóval együtt ignoráltam volna.

Először nekem, mint munkaadónak, törvényes jogom van arra nézve, hogy úgy fogadok magamnak munkásokat, a mint velük megegyezem. De különben nem volt a munkaadók részéről semmiféle határozat sem hozva, mert a békeléti bizottság f. hó 14-én eredmény nélkül felelőzt, a f. hó 20-án az ipartestület helyiségében néhány munkaadó és segéd által a főkapitány ur elnökölete alatt megtartott értekezlet határozata a munkaadókra nézve kötelező nem lehetett, mert ezen értekezlet sem az ipartestületi elnök, sem az I. fokú iparhatóság által összehívva nem lett, tehát a munkaadók nevében nem is határozhatott.

Hogy ezen összejövetel csakis értekezlet lehetett, ezt az elnök főkapitány ur ki is jelenthette s kivánságomra jegyzőkönyvbe is foglalta, miről bárki meggyőződhetik.

Hogy ennek dacára főkapitány ur ezen jegyzőkönyv kivonatát f. hó 23-án a sztrájkoló segédeknek kiadta, de az értekezleten részt nem vett munkaadókkal nem közölte, egyedül őtet teszi eljárásáért felelőssé, mert a segédek az értekezlet, illetve a jegyzőkönyv által félre lettek vezetve.

Igen könnyen hihették — hogy ez határozati erővel bír, holott a határozatra jogosított építő ipari szakosztályi gyűlés első ízben f. hó 26-én d. u. 5 órára lett csak összehívva.

Valótlannak jelentem ki azon állítást, hogy én a munkaadókat kocsival bejártam, — s a békeléti bizottság nem létező határozata ellen agítottam.

Tény az, hogy az ipartestület helyiségében f. hó 23-án este több munkaadóval tanácskoztunk az iránt, hogy mikép értelmezzük a vasárnap meghívatalanul tartott értekezletről a munkásoknak kiadott jegyzőkönyv tartalmát. Ehhez jogunk volt — mert ha a sztrájkolóknak szabad naponta gyűlésezni, úgy a munkaadóknak is joguk van a saját hivatalos helyiségükben értekezni.

Tisztelettel
Say Ferenc.

Egy ítélet.

Nincs még egy esztendője, hogy a bodajki választókerületben erős, szinte késhegyig menő harc folyt a néppárt és a kormánypárt jelöltje között. Az eredmény — a mint tudjuk — Baross Károly, illetőleg a kormánypárt győzelme volt.

Alig nyílt meg az országgyűlés, Baross úr, a nagyhangusított telekiabálai a tisztelt Házat, hogy: *én vagyok a legény a csárdában, egy*

hatalmas párt állott velem szemben, megtámadtam a néppártot a saját fészekében és úsasass-törvrentem.

Nem akarunk visszatérni részletesen arra a százanandó szereplésre, a melynek Bodajkon is, egybeült is szemtanúi voltunk, hogy bizony Baross úr nem nagyon játszotta a vitez Herkuies szerepét, a ki tör és zúz mindent. Megjéjdt ő a 10—12 esztendő gyerektől is, ha azt találta kiáltani: abczug Baross. Azt is mindenki tudta nagyon jól, hogy a kálvinistáknak és zsidóknak a katholicusok ellen való együttes fölkelésével sikerült győznie. A Moórvidéki Takarékpénztár vezető férfinak szánanandó szerepét szellőztettük már akkor is, megmondtuk, hogy az az intézmény, a mely tulajdonképen a polgárok istapólására volna hivatva, a melynek méhkásnak kellene lennie, hogy szükség idején mézrel táplálja a rászorulókat: a rablódarázs szerepére vállalkozott. A polgárok politikai jogainak megrablására vállalkozott azért, mert a jóhiszemű *közbizalom* valamikor hatalmat és erőt adott a kezei közé.

Epen a Fejérmegyei Napló olvasói ismerhetik legjobban annak a takarékpénztárnak, illetőleg igazgatóságának utalatos viselkedését, a mely homlokára a humanizmust írta ugyan jelszőnek, de a prakszisban: *„végiglicitálattam az egész községet, a mig az utolsó krajcár ki nem lesz fizetve“* volt a jeligeje. Lelepleztük azt a takarékpénztárt, a mely csak úgy tudott magának védelmet keresni, hogy egy becsületes emberre a rágalom és hazudozás sarát dobálta. S ez a takarékpénztár felelézése óta lapit, nincs egyetlen szava az összeomlott jó hírnév védelmére, pedig ugyancsak erős és vastag vádak hullottak a meglágyult koponyájára.

Ez a Moórvidéki takarékpénztár volt az, a mely a „*sajját*“ eszközei segélyvel jobbkéze volt Baross Károly urnak a néppárt ószszsetörvrentésében.

Büszke lehet rá a nagyságos képviselő ur! A ki ismeri a bodajki kerületet, nagyon jól tudja, hogy azóta ott mást se tesznek, mint szidják a nagyipájú bácsit, a kiben ugyancsak vargát fogtak.

Jó csomó adósság maradt a szent meggyőződések, a jog, törvény és igazság fölfújt hólyagja helyén. Mert rendelni, parancsolni, igérni eget-földet: uri dolog, de megfizetni annak rőndje és módja szerint? — az már más.

Itt közlünk egy ítéletet, a mely Baross urat potom pár száz korona költség megtérítésében marasztalja el.

1902. D. 62. szám.

Ö Felöße a király nevében!

A sz.-fehérvári kir. törvéneyszék Dr. Saára Gyula által képviselt ifj. Turiák Rezső moóri lakos felperesnek — Forster Mór ügyvéd által képviselt Baross Károly budapesti lakos alperes ellen 202 kor. 08 fillér és jár. iránt a moóri kir. járásbírósi előf. folyamatba tett és ugyanott az 1902. évi ápril hó 21-ik napján 1902. Sp. II. 25/11. sz. alatt hozott ítélettel befejezett sommas perében ifj. Turiák Rezső felperesnek az 1902. évi Május hó 3-ik napján Sp. II. 25 3. sz. alatt közbetett felebbezése folytán az 1902. évi szeptember hó 13. napján befejezett szóbeli tárgyalás alapján az alul kitett napon következő ítéletet hozott: az első bíróság ítéletének megváltoztatásával köteleztetik alperes 202 kor. 08 fillér tőket, 7 kor. 30 fillér elsőbírósi és 86 kor. 50 fillér felebbezési költségét felperesnek 8 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni. Dr. Saára Gyula felp. ügyvéd felebbezési költsége 48 kor. 30 fillérben, Forster Mór alperesi ügyvédé pedig 46 kor. 30 fillérben állapittatik meg saját ügyfelük ellenében. Jelen ítélet egészben a kötelezettség teljesítésére megszabott határidő leteltével végrehajthatónak nyilvánittatik.

Indokolás:

Ifj. Turiák Rezső felperes a bodaiki választás napján alperes megbízásából Moóron kiszolgáltatót étel és italneműek ára fejében 202 k. 08 fill. tőke és a költségek iránt indított keresete alperes ellenében.

Alperes tagadásával szemben Szauer Ferenc, Forstner György érdeklent tanuknak köz-

vetlen tapasztalásra alapított vallomása, úgy Apolczer Ferenc tanuk hallomáson alapuló előadásával beigazolva van azon. Felperesi állítás, hogy alperes a saját pártján levő moóri választó polgároknak a választás napján engedélyt adott arra, hogy reggeli és ebédet akár a választás színhelyén, akár ahhoz közel eső csoportosulási helyen Moóron étkezési jegyek mellett elfogyaszthassanak.

Maguk az étkezési jegyek külön folyó számokkal vannak ellátva, alperes nem veszi tagadásba, hogy ezek tőle, illetve a választási időből származnak s ezekből 15 darab Szauer Ferenc névaláírással lévén ellátva, Szauer Ferenc tanu vallomása szerint ezeket 7 reggeli és 34 ebéd elfogyasztásához ő adta ki, Forstner György és Apolczer Ferenc tanuk vallomása szerint ők ezen jegyekkel társaikkal együtt felperesnél étel és italneműekkel elláttattak s Apolczer Ferenc tanu vallomása szerint sok választó etkezett a választás napján felperesnél.

Szauer Ferenc tanu ugyanazt vallotta, hogy a midőn a tömeges jelentkezésnél egy cédulára több adag kiszolgáltatására adott feljogosítást, azon fölül annyi hátírat nélküli utalványt adott ki, mint a hány egyvénnek való ellátás volt a hátíratolt utalványon kitüntetve, és hogy így a 84 ebéd-utalvánnyal együtt ugyanannyi üres utalványt is adott; minthogy azonban Apolczer Ferenc tanu vallomása szerint az ő étkező jegyén 5 személyre volt utalvány és erre ők ötven etkeztek, Forstner György vallomása szerint pedig az ő jegyén 4 személyre volt étkezési utalvány s arra kivüle még három etkeztek, s ezen tanuk vallomása szerint a midőn ők a több személyre való utalványt kapták Graf János és a **moóri bíróktól**, akkor ők a személyek számának megfelelő üres utalványt nem kaptak s Apolczer Ferenc tanuvalomása szerint a választók mind, a kik felperesnél etkeztek, Baross-féle étkezési jegyekkel fizettek, s így, mint-hogy a felperes által felmutatott étkezési jegyek valódisága alperes által nem kifogásoltatott, — megállapítottunk veendő a bizonyítékoknak az 1893. évi XVIII. tc. 64. §. szerinti mérlegetése mellett, hogy a 4 hátírt reggeli utalványon kívül, a mely 7 személyre adottot ki, további 34 utalvány s így 41 személyre lett alperes megbizottai által reggeli-utalvány kiadva, mégis a 16 hátírt ebéd-utalványon kívül, a melyekben 88 személyre adatott ki ebéd-utalvány, továbbá 27 üres utalvány és így 115 személyre lett alperes megbizottai által ebéd-utalvány kiadva; továbbá Szauer Ferenc tanu vallomása szerint ötöt alperes ily utalványok kiadásával meg is bizta s így az utalványok alperes megbizásából adatok ki tanu által.

Az árra nézve pedig alperes tagadásával szemben Szauer Ferenc tanu vallomása szerint a bodaiki vendégöllessel abban állapodtak meg, hogy egy választó napi élelmezése 1 frt körül lehetett, úgy, hogy a reggeli 26—28 krban, az ebéd pedig 65—80 krban lett megállapitva s így valószínűsítették felperes azon felszámítása, mely szerint ő a reggeli adagjárt 24 krban, az ebédét pedig 80 krban azaz 48 fill. és 1 k. 60 fillben helyesen számítottta fel s így az 1893. évi XVIII. tc. 95. §-ához képest a nyujtott rész-bizonyíték kiegészítésére felperes volt eskü alatt kihallgatóndó s így igazoltnak veendő, hogy a kiszolgáltatót reggeli és ebédék ára a kereseti összegnek megfelele.

Végül mert az 1878. évi VI tc. 185. 186. §-ainak jelenségei az etetés és itatás fenn nem forognak s így alperesnek erre alapított kifogása figyelembe nem jöhet; nem menti fel alperest a fizetési kötelezettség alul az 1899. é. XV. tc.-re való hivatkozása sem, mert peres felek egyező előadása szerint a választás napján a moóri választók a Bodaikhoz közel levő Moóron csoportosultak s így ha a választók ellátása nem is történt a hivatkozott törvény 75. §. b) pontja szerinti helyen a választás színhelyén, **ez legfeljebb a választás megtáadására jogosította fel alperes ellenfeleit**, de nem képez oly kifogást, hogy alperes a megbízása folytán kiszolgáltatót élelmezés megtáadására alapul szolgálhatja.

Mindezeknél fogva az elsőbírósi ítéletének megváltoztatásával fentiek szerint alperest marasztalni kellett, és alperesi képviselő által

előterjesztett azon kérelem, hogy ügyfele személyesen eskü alatt hallgatassék ki, mint az idézett tc. 96. §-ába ütköző — mellőzendő volt.

Az elsőbírósi és felelőviteli költségek az id. tc. 109. 108. §-ai alapján itétek meg perveztes alperes ellenében, a peres felek képviselőinek felelőviteli költsége a perrendtartás 252. §-a alapján állapították meg saját ügyfelük ellenében, végre a végrehajthatóság kimondása az 1893. évi XVIII. tc. 169. §-án alapszik.

Székesfehérvári kir. törvényszék mint felelő bírósi bíróság 1902. évi szeptember 13-án. Daróczy s. k. elnök. Mayrhofer Ferenc s. k. tv. székli bíró, Balogh Ferenc s. k. bíró. Kihirdetett: Krónhoffer Antal felperesi és Forster Mór alperesi képviselők, úgy ifj. Turják Rezső felperes előtt 1902. évi szeptember hó 13-ik napján Daróczy s. k. felelő tanács elnöke, Békény Gyula s. k. felelő tanács jegyzője.

Ez azonban nem annyira fontos — ha nem szép is — mint az a körülmény, hogy pl. a moóri bíró (tehát hivatalos személy) utalványokat osztogatott Baross úr nevében. Mi úgy tudjuk, hogy a moóri bírónak épügy, mint a többi bírónak, a jog, törvény és igazság uralma óta nem szabad egyik párt ágenszévé sem szegődnie. És a moóri bíró mégis kortese lett Baross urnak! Hogy szenvedhette ezt el egy olyan nagy ember, mint Baross ur, a ki egész passzióval törri öszszesze ellenfelet, a kinek ajkairól a jog, törvény és igazság igéi úgy csepegtek, mint a csorgatott méz, hogy ugyanott, ugyanazoknak a hangzatos jelszavaknak csak úgy fittyet hányjanak? De hát perszepsze: a beszéd csak a szó fia, hogy mit takar, kinek mi köze hozzá??

Másodsor, a bíróság maga is elismeri, hogy meg lehetett volna a választást támadni. Hiszen azt mi régésrég tudtuk, mondtuk is. De hát ki tenni a választókat egy újabb herce-hurcának, újabb izgalomnak? Hogy aztán egy újabb választásnál másnak a személye körül ismétődjenek ugyanazok a komédiák? Mert hogy a moóri takarékos lovagjai ép úgy jártak volna el, mint az előtt, az bizonyos, mint kétszer-kettő; a moóri bíró épügy korteskedett volna s ha Barosshoz hasonló ur kerül a szónoki emelvényre, igérni hetet-havat; épen úgy szidták volna a ki nem fizetett adósságokért, mint most tették. Megmaradt Baross ur a dicsőség szürkülő fényében, szidatja magát, a kerületbe nem megy, nyög az adósság terhei alatt és hiszi, ha hiszi, hogy összetörte a néppártot. Ugy-e nagyságos képviselő ur drága mulatság volt az az összetörítés? És ha jól vesszük a dolgot, úgy-e bár bátran kérdezhettük akár azt is: ki van tulajdonképen összetörre az igazság súlya alatt a Nagyságos képviselő ur e néppárt?

Anyakönyvi statisztika

1902. évi szeptember hó 20-tól szeptember hó 27-ig.

I. Születés.

Született: 6 fiú, 19 leány. Ezekből törvényes fiú: 6, leány 17; törvénytelen fiú: 0, leány: 2; halva született: 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 25.

II. Halálozás.

Elhalt: 15 fi, 8 nő. Ezekből 5 éven alul, törvényes fiú: 4, leány: 4; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 5 éven felüli fi: 11, nő: 4. — Összesen: 23.

E szerint a születés a halálozást 2-vel mulja felül.

Elhaltak: Horváth Imre, róm. kath., kisbirtokos, 63 éves, Borján Rozália férje, tüdőtagulás okozta vízkór, Széchenyi-utca 62. sz. — Berregi Mária, róm. kath., 22 napos, ránggörcs, Zámoly-utca 7. szám. — Simon János, ev. ref., csizmadia, 48 éves, Juhos Éva férje, búskomorság folytán kimerülés, Szénatér 7. sz. — Vízöl János, róm. kath., kocsis, 48 éves, tüdővízenyő, Szent-György kórház. — Juhacsek István, ág. hitv. ev., reáliskolai tanító, 12 éves, általános gümőkór folytán kimerülés, Budai-ut 14. sz. — Pete Ferenc, róm. kath., járadékos, 75 éves, Ditzger Anna férje, végegyengülés, Dinnye-utca 18. szám. — Wager Ferenc, róm. kath., 11 hónapos, bélhurut,

Zámoly-utca 70. szám. — Özv. Stigler Jánosné, szül. Mühlbauer Katalin, róm. kath., kisbirtokos, 79 éves, végegyengülés, Zámoly-utca 4. sz. — Vanver Mária, róm. kath., 8 hónapos, bélhurut, Gyümölcs-utca 34. szám. — Fürst Sámuel, izr., nyugdíjas pincemester, 55 éves, Pollák Rozália férje, szivhűdés, Palotai-utca 19. sz. — Rauschnitzer Móriczné, szül. Neumann Lina, izr., 62 éves, kimerülés, Vásártér 23. sz. — Wunsch Katalin, róm. kath., 11 óras, éretlenség, Apáca-utca 30. szám. — Özv. Szűcs Jánosné, szül. Koppányi Teréz, róm. kath., nyugdíjas, 77 éves, végegyengülés, Gyümölcs-utca 20. sz. — Magda József, róm. kath., népzenész, 57 éves, Magda Anna házastársa, Fazekas-utca, 12. szám. — Nagy Mária, róm. kath., 13 hónapos, idült gyomor- és bélhurut, Csutura-utca, 14. szám. — Raffier Lajos, róm. kath., asztalossegéd, 32 éves, Herczeg Teréz házastársa, szivhűdés, Szt.-György kórház. — Szalay János Károly, ev. ref., kisbirtokos, 19 éves, vérmérgezés, Széchenyi-utca, 57 szám. — Rédl Máttyás, róm. kath., kocsis, 42 éves, Neubauer Teréz házastársa, szivhűdés, Szt.-György kórház. — Szabó Antal Mihály, róm. kath., 17 napos, bélhurut, Jancsár-utca 6. szám. — Friedl Ferencné, szül. Mohalek Rozália, róm. kath., 79 éves, szerve szivbaj, Szt.-György kórház. — Szness Vince, ev. reform., 2 hónapos, bélhurut, Széchenyi-utca 59. szám. — Breuer Zsigmond, izr., könyvelő, 22 éves, tüdővész, Basa-utca 1. szám. — Barsányi Ferenc, róm. kath., 4 éves, tüdőlob, Szt.-György kórház.

III. Házasságkötés.

A fentjelzett idő alatt házasságra lépett: 8 pár.

IV. Kihirdetés.

Taderni András, mérészor, Szfejérvár és Rabb Erzsébet, Szt.-Mihály. — Altstetter Mór, Szfejérvár és Özv. Herczberger Lajosné, szül. Stengl Lujza, Arad. — Smohár András, d. v. teheráru-raktár felvigyázó és Kokály Etelka, Sz.-Fejérvár.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

A. Mihály a. jegyző Pákozdi. Ön azt kívánja tőlünk, hogy levélbeli nyilatkozatot küldjünk, melyben kijelentjük, hogy nem ön küldte lapunk számára azt az értesítést, hogy *Kemenczky Károly ev. ref. lelkész Szent István napján mezei munkát végeztetett cselédeivel.* Tény az, hogy *Kemenczky Károly* dolgoztatott a cselédeivel szent István napján. Tény az is, hogy ezen az egész község lakossága megbotránkozott. Tény, hogy a csendőrijárőr szüntette meg a munkát *Kemenczky* lelkész ellen illetékes helyen feljelentést tett. Hogy most a nevezett ev. ref. lelkész ur kutatja a tudósító nevét s alap nélkül gyanúsítgat, ez az ő dolga. S ha ő valakiről valamit állít, azt ő tartozik bebizonyítani, mert ha alaptalanul állít valamit, könnyen a szemébe vágthatják, hogy nem mond igazat.

Kivételesen ez esetben kijelentjük, hogy nem Arany Mihály pákozdi segédjegyzőtől vettük az ez ügyre vonatkozó tudósítást. Megjegyezzük azonban, hogy máskor ily dolgokra nem vállalkozunk, mert hisz akkor egész nap mást sem tehetnénk, mint nemleges nyilatkozatokat írni.

KÖRÖSY GYULA

építelő- és bútortanácsos.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy Jókai-utca 10. sz. alatti üzletemet a Távirda-u. 17. sz. alatti saját házamba helyeztem át. A közönség további pártfogását ez alkalommal is kérem

Körösy Gyula.

Nyilttér*)

KERESZTES ZSIGMOND

született KREIZLER S. és FIA. dívat., vászon- és posztóárúháza. Székesfehérvár, Belpiac, saját ház. ALAPÍTÁSTOTT AZ 1842. ÉVBEN.

Tisztelettel hozom a t. c. közönség szives tudomására, hogy 60 év óta KREIZLER név alatt fenálló üzletemet, melyben, mint főnök, több mint 30 év óta működöm,

KERESZTES ZSIGMOND

cég alatt folytatom tovább.

Nagyon kérem, tekintse ezt a névváltozást olyannak, hogy az üzlettulajdonos és vezető **ugyaz** marad, de egyszersmind sziveskedjék szem előtt tartani azt is, hogy ugyanazon szigorú elvek maradjanak fenn továbbra is, mint előzőt, amelyek által cégem a vevőközönség annyira megtisztelő bizalmát megnyerte. Szigorúan betartott mérsékelt szabott árak, lelkiismeretes és pontos kiszolgálás: ezek voltak eddig is az elveim, ezek lesznek ezután is, és remélem, hogy általuk sikerülni fog a belém helyezett bizalmat továbbra is fenntartani.

Eleget téve a számos oldalról jövő megtisztelő felhívásnak, nagy posztó és vászonraktárom mellet egyrészt ruhakelmékből, másrészt bútorkelmékből és szőnyegekkel az eddiginél még sokkal nagyobb raktárt fogok tartani és remélem, hogy kitűnő minőségű árukból álló és dús raktárom által a tisztelt vevőközönség megelégedését megnyerem, a melyet kiérdemelni legbuzgóbb igyekeztem lesz.

Mintákkal póstafordultával kívánatra a legnagyobb készséggel szolgálók és nagybecsű parancsait kérve, maradok

kitűnő tisztelettel

Keresztes Zsigmond.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Templomfestő,
Szobafestő,
Cimfestő,
Mázoló,
Aranyozó.

KALÓCZY GYULA

Basa-u. 4. sz. (Számmer-nyomdával szemben)

Megrendelések
legutányosabban
fogadtatnak el.
Pontos kiszolgálás.

TÖGL és SZLANYINKA

férfi-szabók

Sz.-Fejérvár, Szt.-Imre-utca 1. sz.

Van szerencsénk a m. t. közönséget értesíteni, hogy megérkeztek az őszi és téli idényre való legújabb divatu szövetek, melyből mindenkor dús raktárt tartunk.

Jutányos ár és pontos kiszolgálás!

KOVÁTS ANTAL

uri- és női divat, rövidaru és hosszú raktára
Székesfehérvárott, Városház-tér.

Az őszi idény következtével becses figyelmébe ajánlom nagy választékban levő férfi és női ingeim, alsó-nadrágok, hálóingek, harisnyák, legjobb minőségű bőr és kötött keztyűk, flanel és szövet blousok, francia fűzők és esőernyőket.

Vászon és abrosz gárnaturák, kezdett és előrajzolt kézi-munkák és kellékek
Valódi Jäger alsó ruházat.

Hímzett stráfok méterje 6 krtól kezdve.

A közönség szives pártfogását kérve maradtam tisztelettel

KOVÁTS ANTAL.

Városház-tér.

Raktáron levő összes átvett árakat mélyen leszállított áron árusítom el.

Üzlet áthelyezés.

RODE IMRÉNÉ (Lasits Erzsé)

női divatárú üzlete

Székesfehérvár, Ferenccsárka épületében.
(Vármár Ferenccsárka szemben.)

Üzletem nagyobbítása végett van szerencsém értesíteni a n. é. vevő-közönséget, hogy ezentúl **állandóan személyesen** fogom üzletemet tovább vezetni, miután nagyobb **bécsi és párisi gyárral** vagyok összeköttetésben. Ezideig irányomban tanusított szives támogatásért köszönetet mondva és egyben kérve továbbra is a n. é. vevő-közönség szives támogatását.

Nagy választék mindennemű gyermek és női legújabb divatu **bécsi és párisi őszi és téli modelle kalapokban**, melyeket meglepő olcsó áron számítok.

Újdonságok naponta érkező **bécsi és párisi modelle kalapokban** nagy választék

SZALAY GYULA

* * * műorgona építő intézete * * *

ALAPITTATOTT 1879. SZÉKESFEHÉRVÁROT, ALAPITTATOTT 1879.
* * LÖVÖLDE-UTCA. * *

Elfogad megrendelést a legújabb rendszerű templom- és hangversenyorgonák elkészítésére hat évi jótálás mellett. Raktáron tart kisebb és közép nagyságu új és átalakított templomorgonákat. Zongorák, pianinok és harmoniumokat. Orgonák évi kezelését és gondozását mersékelt áron

— eszközzi az ország bármely részében.
— **Költségvetést ingyen és bérmentve küld.**

Másolat.

Jegyzőkönyv, mely felvételell Gyulafalván, 1898. év Október 12-én az orgona átvétele ügyében.

Alulírottak megjelenvén, hogy Ó Nmsága Császa György kalocsai érsek úr által építtetett templomunkba felállított új orgonát megvizsgáljuk, ott a következőket tapasztaltuk:

Az / a. mellékelt tervezetnek az orgona úgy külsőleg, mint belső szervezétében teljesen megfelel, a mit tiszta lelkiismerettel nevünk aláírásával bizonyítunk.

Miután Ó Nmsága Kegyelmes Urunknak az orgona építésért leghálásabb köszönetünket nyilvánítjuk a község nevében, elismerjük, hogy az **orgona** kedves benyomást tesz imponáns alakja s román stylu külseje által a szemlélőre és kellemes, átható, tömör, tiszta hangjával uralja gyönyörű templomunk minden legkisebb részét; ezért az építő Szalay Gyula urnak hálával adózunk e helyen.

K. m. f.

(P. H.)

Weisz Mihály s. k., lelkész.

Kucséra Gyula s. k., ktanító.

Katona József s. k., tanító.

Székelly Sándor s. k., közs. jegyző.

Lábdó András s. k., bíró.

Rohacs Antal s. k., II. bíró.

Szekeles András s. k.

Soós Mihály s. k.

Gróf Zichy Jenő Zichyfalvi szőlészetéből szállit hetenként háromszor legfinomabb

csemege szőlőt

5 k.-tól 44 fillérért házhoz szállitva.

Megrendelés levelező-lapon a kasznársághoz címzendő.

Első székesfehérvári aranyozó- és templomdiszító műterem

és saját készítményű

TÜKÖR-, KÉP- ÉS KÉPKERET-RAKTÁR.

Alapított 1865-ben.

Jelenlegi tulajdonos: **Uj. Schaumann József**, aranyozó- és templomdiszító, ki bármiféle új és régi aranyozást, templomdiszítést és minden e szakmába vágó munkát és szent szobrokat tartós és jó kivitelben, jótállás mellett készít.

Raktár és iroda:

SZENT IMRE-UTCA,
(Barátok épülete.)

SZÉKESFEHÉRVÁR,

ISKOLA-UTCA,
(6. szám.)